

Selectæ
DISSERTATIONES
JURIDICÆ

PRÆSIDE
HENRICO HAHNIO ICTO
ET ANTECESSORIB

HABITAE
IN ACADEMIA IVLIA

AB ANNO MD C XLII

AD MD C XLVI

HELMESTADI
Typis & impensis HENNINGI MULLERI,
MD C XLVI.

GENEROSIS NOBILISSIMIS ET MAXIME
STRENUIS

DN. DANIELI
ET

DN. ALEXANDRO

Fratribus von der Schulenburg /
Hereditariis uff Aitenhausen
und Embden / etc.

Fautoribus & Amicis pl. colendis

HENRICVS HAHNIVS Jctus

S. P. D.

Quanta sit Disputationum in omni genere quo exercere ingenia licet, utilitas, apud omnes in confesso est. Sive namque solitaria ratiocinatione, sive aperto Marte cum adversario res agatur, fructum utrobiq̄ue reportari necesse est, quamvis longè dissimilem. Calefacit enim contradictore opposito, docetq̄ue simul & exercet suscepta disceptatio. Immensum excitat nostram imaginationem alterius stimulatio: urgent contentio, gloria, zelus. Exin omnis ferè docendi discendiq̄ue forma apud Athenienses in disputando occupabatur.

Neque

DISSERTATIO PRIMA

DE DAMNIS
PRÆCIPVE VERO DE IL-
LIS, QUÆ EX DOLO CVLPA AVT CASV
PROVENIUNT HORVMQVE CORRECTIO-
NIBVS ET PRÆSTATIONIBVS.

Resp. GEORGIO ADAMO *Struven*
MAGDEBVRGENSI AVTHORE.

HABITA XIX CAL. FEBR. ANNO clb Isc XLII.

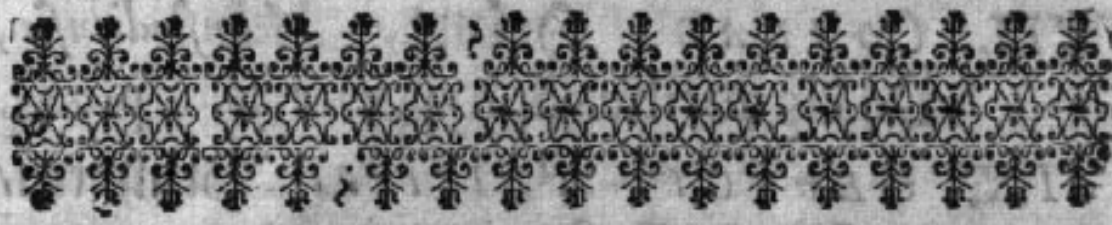
THESIS I.

Vanquam ipsa naturalis ratio, neminem
DAMNO injustè afficiendum esse, cui-
vis homini præscribit: præcepti tamen hu-
jus transgressores invenias plurimos, quo-
rum alij destinatâ malitiâ & perverso læ-
dendi amore, animo illud q̄. planè ejicere videntur;
alij verò observandum id esse & optimè sciunt & appro-
bant, affectibus autem vincuntur ac in transversum ab-
ripiuntur, alii denique damnum inferunt eò, quod
ad præcavendum illud non debitam adhibeant dili-
gentiam.

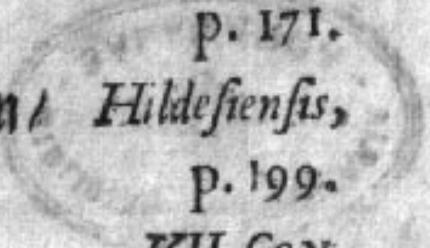
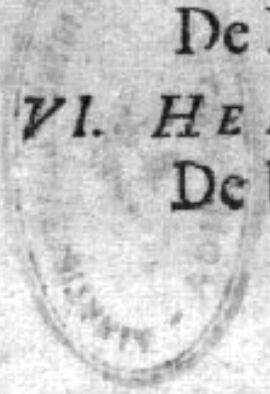
*Ius natura
le damna
prohibet.*

Traditur illud Iuris naturalis præceptum *neminem ledere in §. 3.
I. del. & I. ex l. 10. D. eod.* à quo recedunt homines (1) propter *noxiam*.
quam causam tradit Aristoteles cur homines nocere eligant *r.
Rhet. 10.* Eandem verò *noxiam* principia rerum agendarum, quæ sunt

CATALOGVS
DISSERTATIONUM
ET
DNN. RESPONDENTIUM.

- Disp. I. GEORGII ADAMI Struven / Magdeburgensis,*
 De Damnis, præcipuè verò de illis, quæ
 ex dolo, culpa aut casu proveniunt,
 horumque correctionibus & præsta-
 tionibus. pag. i.
- II. FRIDERICI VLRICI Blumen / Hannoverani,*
 De Pactis. p. 65.
- III. IOHAN SAMVELIS Brunneri /*
 De Consuetudine. p. 115.
- IV. IOANN MARTINI Brandes / Hannoverani,*
 De Contractibus innominatis. p. 143.
- V. WILHELMII Regelen / Hildesienfis,*
 De Fidejussoribus. p. 171.
- VI. HERMANNI Storren / Hildesienfis,*
 De Usufructu. p. 199.
- VII. CON-*

- VII. *CONRADI Hofang / Helmstadiensis,*
De Pignoribus & hypothecis. p. 248.
- VIII. *GEORGII PHILIPPI Brunnern /*
De Jure Possessionis. p. 298.
- IX. *HENRICI WILHELMI Papen /*
De Transactionibus. p. 391.
- X. *HIERONYMI Heren / Hamburgensis,*
De Legitima. p. 405.
- XI. *HENRICI BINNII Wölferbytani,*
De Jure patronatus ecclesiastico. p. 445.
- XII. *GEORGII ADAMI Struven /*
De Vindicta privata. p. 525.
- XIII. *FRIDERICI VLRICI Blumen /*
De Hospitatione militari. p. 634.
- XIV. *CHRISTOPHORI WILHELMI Blumen /*
De Delictis carnis eorumque corre-
ctione. p. 689.

F I N I S.

